

PITKÄPERJANTAI - JUMALAN KARITSA

PSALMI 22:7-20

ANTIFONI

 Ju-ma-la-ni, Ju-ma-la-ni, mik-si hyl-kä-sit mi-nut?

PSALMI

 Mi-na olen maan mato, en e-nää ih-mi-nen, olen kansani hylkäämä ihmisten pilk-ka.

Kaik-ki ilkkuvat, kun mi-nut nä-ke-vät, pudistavat päätään ja i vaa vat mi-nu a.

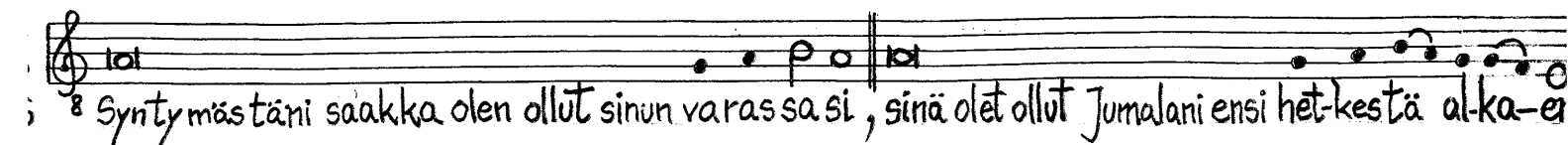
Vokaali 0

 Hän on turvannut Herraan, autta-koon Her-ra häntä. Herra on häneen mieltynyt, pelasta-koon siis hä-ni.

Herra, sinä minut päästit äi-ti-ni koh-dus-ta ja annoit minulle turvan äiti-ni rin-noil la.

Vokaali 0

 Syntymästäni saakka olen ollut sinun varassa si, sinä olet ollut Jumalani ensi het-kestä al-ka-e.

8 Älä ole kaukana nyt, kun hä-tä on lä-hel lä ei-kä kukaan mi nu a— au— ta —.

lä-hel lä

—ANTIFONI naiset tai kaikki—

8 Voimani valuu maahan kuin ve-si, luuni ir-to-a-vat tois-sis-taan.

SOLO? *Kuok*

8 Sy-dä-meni on kuin peh-me-ää va-haa se sulaa rinnas-sa-ni—. Kurkkuni on kuiva kuin ruukun.

Vokaali A — — — — —

Vokaali U/O välissä — — — — —

Vokaali O — — — — —

8 kuo le maan-
kie leni on tarttunut ki-ta-la—keen. Maan tomuun sinä suis tat mi-nut kuo-le maan

A — — — — —

U/O/A — — — — —

O — — — — —

8 Koirien lauma saar-taa mi-nut, minut ympäröi vi-ha-miesten pii ri

—ANTIFONA—naiset tai kaikki